

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L. C.**, bývajúceho v Z., zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. R. B., s.r.o. so sídlom v K., proti žalovanej **A. C.**, bývajúcej v T., zastúpenej JUDr. E. V., advokátkou so sídlom v K., **o zaplatenie 805 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6 C 97/2013, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 27. februára 2015 sp. zn. 7 Co 964/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovaná je povinná v lehote 3 dní zaplatiť žalobcovi trovy dovolacieho konania vo výške 16,69 € advokátskej kancelárii JUDr. R. B., s.r.o. so sídlom v K..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno rozsudkom z 30. mája 2014 č.k. 6 C 97/2013-58 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 805 € s 8,75 % úrokom z omeškania od 1. januára 2013 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 60 € počnúc 15. dňom od právoplatnosti rozsudku vždy do 28. dňa toho ktorého mesiaca. O trovách konania si vyhradil právo rozhodnúť osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia o veci samej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 29. augusta 2014.

Okresný súd Komárno uznesením z 10. októbra 2014 č.k. 6 C 97/2013-63 žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval § 150 ods. 1 O.s.p. s odôvodnením, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle tohto ustanovenia, najmä pokiaľ ide o predmet konania, okolnosti vedúce k začatiu konania, osobné a majetkové pomery žalovanej.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením z 27. februára 2015 sp. zn. 7 Co 964/2014 napadnuté uznesenie zmenil a žalovanú zaviazal v lehote 3 dní zaplatiť žalobcovi 225,83 € trov prvostupňového konania; náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal. Nesúhlasil s aplikáciou § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Podľa jeho názoru finančná situácia žalovanej, umožnenie istinu splácať, vykonávanie aj iných zrážok zo mzdy žalovanej, postoj žalovanej k predmetu konania a v konaní nezakladajú dôvod k tomu, aby žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, nebola priznaná náhrada trov konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, keď pri rozhodovaní o trovách konania neprihliadol na jej majetkové, sociálne, osobné a zárobné pomery, ako i nepomer medzi uplatnenou pohľadávkou a výškou trov konania. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie žalovanej nie je prípustné, navrhol ho odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalovaná (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania

pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už najvyšší súd konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalovaná napadla dovoláním také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nie je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť jej dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva. Treba dodať, že ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania.

Dovolanie žalovanej by v danom prípade bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998).

Žalovaná procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nenamietala a existencia týchto vád v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka namieta, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovanej nevyplýva z § 239 O.s.p., nepreukázala sa existencia niektorej z vád vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p., odmietol najvyšší súd dovolanie žalovanej ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a tieto aj vyčíslil. Dovolací súd priznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokáta, ktorý ho zastupoval už v konaní na súdoch nižšieho stupňa, za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalovanej [§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 8,30 €, čo s náhradou za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (8,39 €), predstavuje spolu 16,69 €.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. septembra 2015

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková